

PRESENTACIÓ

ALBERT PIÑEIRA I BROSEL

VICEPRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ DE GIRONA I PRESIDENT DE LA COMISSIÓ INFORMATIVA DE CULTURA, NOVES TECNOLOGIES, ESPORTS I BENESTAR

Estem davant d'un reportatge fotogràfic que evidencia el gran valor social de la fotografia documental. «Nparanpare», el nom amb què Daniel Casanovas ha batejat aquesta exposició, és un tribut a la força que té la imatge per propiciar canvis socials. Es tracta d'un treball fotogràfic singularment receptiu, que enfronta l'espectador de forma clara i directa amb la imatge preconcebuda que es té del continent africà: provoca desconcert, genera paradoxes i, en conseqüència, ens regala una nova perspectiva associada a allò que és veritablement real.

El fotògraf ha retratat amb excel·lència la vida quotidiana del petit poblat rural de Boulembou, ubicat al bell mig de la sabana senegalesa, i ho ha fet presentant-nos unes imatges explícites i plenes de llum: mostrant els habitants de Boulembou en les accions quotidianes, treballant a les seves terres o gaudint de moments d'oci entre amics o familiars. Tot el reportatge està banyat per una subtil impressió agradable que dona sentit al suggeridor nom de l'exposició, «Nparanpare», que vol dir 'bonic' en sarahule, l'idioma parlat a Boulembou. Una manera del tot simbòlica per remarcar la visió positiva de la realitat que es viu al continent africà.

Aquesta és l'autèntica aportació del guanyador de la setzena edició del Premi Joves Fotògraf(e)s: retratar la humanitat més elemental i donar a l'espectador els instruments necessaris per trencar estereotips i propiciar una opinió pròpia. En definitiva, en el treball de Daniel Casanovas, la qualitat tècnica i compositiva de les bones fotografies entra en simbiosi amb una tasca documental impecable i plena de significat, que el fa mereixedor del premi.

[1]

Pena, pobresa, guerra, ignorància, fam, salvatgisme, violència, tribalisme, analfabetisme... El món occidental té una visió del continent africà que ha quedat atrapada en els estereotips i els prejudicis, i menysté i inferioritza el sistema de vida d'aquest continent.

Nparanpare vol dir 'bonic', 'guapo', en sarahule, l'idioma parlat al petit poblat de Boulembou. Anorat en la tradició rural i situat al bell mig de la sabana senegalesa, a trenta quilòmetres de Gàmbia i a dues hores en cotxe de la ciutat amb supermercat més propera, el poblat viu una feliç vida rutinària. No hi ha sorpreses ni gaires expectatives, però això no és vist amb tristesa o desolació, sinó amb una ignorància tranquil·la, que provoca el somriure quotidià.

Aquest reportatge pretén ser una crítica envers la visió occidental de l'Àfrica subsahariana, una veu d'alerta que mostri que aquest continent no és una massa homogènia; que no tot són guerres, ni tot és fam ni tot és tristesa. Amb aquest treball vull intentar canviar aquesta idea preconcebuda i mostrar la realitat que jo he viscut en una Àfrica de la felicitat.

Dedico aquest projecte a l'Omaru, en Buba, en Foula, en Grizza, l'Ali i a totes les persones que són infravalorades i oblidades per la nostra societat.

DANIEL CASANOVAS

[1] Nen mirant directament a la càmera.

[2]

[3]

[4]

[2] Dona escambrant el pati familiar amb un ram de plantes seques.

[3] Grup de nens als encontorns del poblat, en una sortida escolar organitzada per visitar els menhirs de la zona.

[4] Nens asseguts al porxo de Can Dinka, la casa de l'ONG.

[5]

[6]

[5] Nen descansant en un assortidor d'aigua després d'haver fet una correguda des del poblat fins a l'horta.

[6] Nens asseguts en un mur al centre del poblat, durant una reunió entre les famílies.

[7] Nen observant encuriosit l'arribada dels *toubabs* ('homes blancs').

[8]

[9]

[10]

[11]

[8] Nens escrivint els noms dels presents en un mur del centre del poblat.

[9] Nen fent la pipa després d'haver-se menjat una llatinadura (un tros d'arrel dolça d'una planta).

[10] Noi cridant l'atenció, en un dia de festa en què se celebra una lluita senegalesa (l'esport nacional).

[11] Nens jugant i fent tombarelles, just abans de la posta de sol.

[13]

[12] Combat de lluita senegalesa, l'esport nacional, que reuneix una multitud d'espectadors i lluitadors de fora del poblat.

[13] Gent cremant els camps secs amb motiu de la celebració de la lluita senegalesa els pròxims dies.

[14]

[15]

[14] Festa improvisada per celebrar l'arribada dels *toubabs* ('homes blancs').

[15] Nenes expectants als moviments del personal de l'ONG, davant l'ambulatori del poblat.

[16] Grup d'estudiants acabats d'arribar a la seva classe de primària de l'escola del poblat.

[17]

[17] Nens en una plaça del centre del poblat, pelant cacauets per torrar-los i vendre'ls després.

[18]

[19]

[18] Dona al centre d'una rotllana, cantant i mostrant els seus dots de ball, en una festa improvisada després d'una reunió de dones.

[19] Nen passejant amb un grup d'amics pel poblat.

[20] Homes grans xerrant a l'ombra d'un arbre, en un saló de la paraula al centre del poble, just darrere de la mesquita blava construïda recentment.

[21]

[22]

[23]

[24]

[21] Noi jove amb roba occidental cuidant el seu fill nascut fa poc, a la porta del recinte familiar.

[22] Noi treballant d'aprenent de mecànic de bicicletes.

[23] Tres dones d'una mateixa família anant a regar la seva parcel·la d'hort abans de la posta de sol.

[24] Dues dones de la mateixa família fent peces ceràmiques de manera artesanal, amb fang, aigua, sorra, pedres i palla.

[25] Home fent una transacció en una reunió, a la plaça central del poblat.

[26] Dona treballant el planter de la seva parcel·la d'hort.

[27] Dones xerrant conjuntament amb els seus fills, situats sota un arbre al centre del poble.

[26]

[27]

[28]

[29]

[28] Nen assegut en un camp, menjant-se un tros d'arrel dolça.

[29] Posta de sol al capvespre, des dels afores del poblat.

[30] Net de la minyona de Can Dinka, la casa de l'ONG, un matí, mentre espera que l'àvia acabi la feina.

DANIEL CASANOVAS

Daniel Casanovas i Bou va néixer a Salt fa 24 anys. Des de petit té càmera de fotos i fotografia tot el que veu. Amb el pas del temps ha comprovat que aquesta afició, que ha tingut sempre, s'ha acabat convertint en el seu ofici.

Durant l'educació secundària, es va començar a interessar per la fotografia, i això el va portar a estudiar audiovisuals i multimèdia a l'escola universitària ERAM, on es va decantar per la fotografia en termes generals. Aquest interès, juntament amb la seva necessitat per expressar-se artísticament i el seu esperit crític, el va dur a crear «Nparanpare» com a projecte final de carrera.

El projecte, tot just acabat de sortir de la universitat, ha esdevingut la seva *opera prima*, amb la qual ha fet la seva primera irrupció en el món de les publicacions i les exposicions.

Actualment, Casanovas està a la recerca de nous projectes mentre combina la feina com a fotògraf de producte per a l'empresa García de Pou amb la de fotògraf *freelance*.

ESPAÑOL - DANIEL CASANOVAS, «NPARANPARE»

ALBERT PIÑEIRA I BROSEL

VICEPRESIDENTE DE LA DIPUTACIÓ DE GIRONA Y PRESIDENTE DE LA COMISIÓ INFORMATIVA DE CULTURA, NUEVAS TECNOLOGÍAS, DEPORTES Y BIENESTAR

Estamos ante un reportaje fotográfico que evidencia el gran valor social de la fotografía documental. «Nparanpare», el nombre con que Daniel Casanovas ha bautizado esta exposición, es un tributo a la fuerza que tiene la imagen para propiciar cambios sociales. Se trata de un trabajo fotográfico singularmente receptivo, que enfrenta al espectador de forma clara y directa con la imagen preconcebida que se tiene del continente africano: provoca desconcierto, genera paradojas y, en consecuencia, nos regala una nueva perspectiva asociada a aquello que es verdaderamente real.

El fotógrafo ha retratado con excelencia la vida cotidiana del pequeño poblado rural de Boulembou, ubicado en medio de la sabana senegalesa, y lo ha hecho presentándonos unas imágenes explícitas y llenas de luz: mostrando a los habitantes de Boulembou en las acciones cotidianas, trabajando en sus tierras o disfrutando de momentos de ocio entre amigos o familiares. Todo el reportaje está bañado por una sutil impresión agradable que da sentido al sugerente nombre de la exposición, «Nparanpare», que quiere decir 'bonito' en sarahule, el idioma hablado en Boulembou. Una manera del todo simbólica para remarcar la visión positiva de la realidad que se vive en el continente africano.

Esta es la auténtica aportación del ganador de la decimosexta edición del Premio Joves Fotògraf(e)s: retratar la humanidad más elemental y dar al espectador los instrumentos necesarios para romper estereotipos y propiciar una opinión propia. En definitiva, en el trabajo de Daniel Casanovas, la calidad técnica y compositiva de las buenas fotografías entra en simbiosis con una tarea documental impecable y plena de significado, que lo hace merecedor del premio.

.....

Pena, pobreza, guerra, ignorancia, hambre, salvajismo, violencia, tribalismo, analfabetismo... El mundo occidental tiene una visión del continente africano que se ha quedado atrapada en los estereotipos y los prejuicios, y menosprecia e inferioriza el sistema de vida de este continente.

Nparanpare quiere decir 'bonito', 'guapo', en sarahule, el idioma hablado en el pequeño poblado de Boulembou. Anclado en la tradición rural y situado en medio de la sabana senegalesa, a treinta kilómetros de Gambia y a dos horas en coche de la ciudad con supermercado más cercana, el poblado vive una feliz vida rutinaria. No hay sorpresas ni demasiadas expectativas, pero esto no es visto con tristeza o desolación, sino con una ignorancia tranquila, que provoca la sonrisa cotidiana.

Este reportaje pretende ser una crítica hacia la visión occidental del África subsahariana, una voz de alerta que muestra que este continente no es una masa homogénea; que no todo son guerras, ni todo es hambre ni todo es tristeza. Con este trabajo quiero intentar cambiar esta idea preconcebida y mostrar la realidad que yo he vivido en un África de la felicidad.

Dedico este proyecto a Omaru, Buba, Foula, Grizza, Ali y a todas las personas que están infravaloradas y olvidadas por nuestra sociedad.

DANIEL CASANOVAS

1. Niño mirando directamente a la cámara.
2. Mujer barriendo el patio familiar con un ramo de plantas secas.
3. Grupo de niños en los alrededores del poblado, en una salida escolar organizada para visitar los menhires de la zona.
4. Niños sentados en el porche de Can Dinka, la casa de la ONG.
5. Niño descansando en un surtidor de agua tras haber hecho una carrera desde el poblado hasta la huerta.
6. Niños sentados en un muro en el centro del poblado, durante una reunión entre las familias.
7. Niño observando con curiosidad la llegada de los *toubabs* ('hombres blancos').
8. Niños escribiendo los nombres de los presentes en un muro del centro del poblado.
9. Niño chupándose el dedo tras haberse comido una golosina (un trozo de raíz dulce de una planta).
10. Chico llamando la atención, en un día de fiesta en el que se celebra una lucha senegalesa (el deporte nacional).
11. Niños jugando y haciendo volteretas, justo antes de la puesta de sol.
12. Combate de lucha senegalesa, el deporte nacional, que reúne a una multitud de espectadores y luchadores de fuera del poblado.
13. Gente quemando los campos secos con motivo de la celebración de la lucha senegalesa los próximos días.
14. Fiesta improvisada para celebrar la llegada de los *toubabs* ('hombres blancos').
15. Niñas expectantes a los movimientos del personal del ONG, ante el ambulatorio del poblado.
16. Grupo de estudiantes recién llegados a su clase de primaria de la escuela del poblado.
17. Niños en una plaza del centro del poblado, pelando cacahuets para tostarlos y venderlos después.
18. Mujer en el centro del círculo, cantando y mostrando sus dotes de baile, en una fiesta improvisada después de una reunión de mujeres.
19. Niño paseando con un grupo de amigos por el poblado.
20. Hombres mayores charlando a la sombra de un árbol, en un salón de la palabra en el centro del pueblo, justo detrás de la mezquita azul construida recientemente.
21. Chico joven con ropa occidental cuidando a su hijo recién nacido, en la puerta del recinto familiar.
22. Chico trabajando de aprendiz de mecánico de bicicletas.
23. Tres mujeres de una misma familia yendo a regar su parcela de huerto antes de la puesta de sol.
24. Dos mujeres de la misma familia haciendo piezas cerámicas de forma artesanal, con barro, agua, arena, piedras y paja.
25. Hombre haciendo una transacción en una reunión, en la plaza central del poblado.
26. Mujer trabajando el plantel de su parcela de huerto.
27. Mujeres charlando conjuntamente con sus hijos, situados bajo un árbol en el centro del pueblo.
28. Niño sentado en un campo, comiéndose un trozo de raíz dulce.

29. Puesta de sol al atardecer, desde las afueras del poblado.

30. Nieto de la sirvienta de Can Dinka, la casa de la ONG, una mañana, mientras espera que su abuela acabe el trabajo.

Daniel Casanovas i Bou nació en Salt hace 24 años. Desde pequeño tiene cámara de fotos y fotografía todo lo que ve. Con el paso del tiempo ha comprobado que esta afición, que ha tenido siempre, se ha acabado convirtiendo en su oficio.

Durante la educación secundaria, empezó a interesarse por la fotografía, y ello lo trajo a estudiar audiovisuales y multimedia en la escuela universitaria ERAM, donde se decantó por la fotografía en términos generales. Este interés, junto con su necesidad para expresarse artísticamente y su espíritu crítico, lo llevaron a crear «Nparanpare» como proyecto final de carrera.

El proyecto, apenas recién salido de la universidad, se ha convertido en su *opera prima*, con la cual ha irrumpido por primera vez en el mundo de las publicaciones y de las exposiciones.

Actualmente, Casanovas está en busca de nuevos proyectos mientras combina su trabajo como fotógrafo de producto para la empresa García de Pozo con la de fotógrafo *freelance*.

ENGLISH - DANIEL CASANOVAS, "NPARANPARE"

ALBERT PIÑEIRA I BROSEL

VICE-PRESIDENT OF THE GIRONA PROVINCIAL COUNCIL AND CHAIRPERSON OF THE INFORMATIVE COMMISSION FOR CULTURE, NEW TECHNOLOGIES, SPORTS AND WELFARE

We have before us a photo reportage that attests the exceptional social value of documentary photography. "Nparanpare", the name Daniel Casanovas has given to this exhibition, is a tribute to the power of the image to propitiate social change. This is a particularly receptive photographic work that confronts the viewer clearly and directly with our preconceived image of the African continent: it causes consternation, generates paradoxes and, as a consequence, offers us a new perspective associated with what is truly real.

The photographer provides an excellent portrayal of daily life in the small rural village of Boulembou, located in the middle of the Senegalese savannah. He achieves this by presenting us with explicit, light-filled images showing the inhabitants of Boulembou in everyday actions, working their land or enjoying moments of leisure with friends or family. The whole reportage is bathed in a subtle yet pleasant impression that gives meaning to the exhibition's evocative name, *Nparanpare*, which means "beautiful" in Sarahule, the language spoken in Boulembou. It is an absolutely symbolic way of emphasising the positive view of the actual situation on the African continent.

That is the true contribution of the winner of the sixteenth edition of the Young Photographer Award: portraying the most elemental humanity and offering the viewer the instruments they need to break with stereotypes and foster their own opinion. In summary, Daniel Casanovas' work, the technical and compositional quality of his excellent photographs, enters into a symbiosis with an impeccable documentary task full of significance, for which he merits the award.

Misery, poverty, war, ignorance, hunger, savagery, violence, tribalism, illiteracy... The Western world has a vision of the African continent that is locked into stereotypes and prejudices, disregarding and denigrating the continent's way of life.

Nparanpare means "beautiful", "handsome", in Soninke, the language spoken in the small town of Boulembou. Located in the middle of the Senegalese savannah, Boulembou is anchored in rural traditions, a two-hour drive from the nearest city with a supermarket, and its life follows a happy routine. There are no surprises and people have few expectations, although this does not cause a feeling of sadness or desolation. It leads to a calm ignorance that makes people constantly smile.

The report aims to be a critique of the Western vision of sub-Saharan Africa, a warning voice that shows that Africa is not only war, hunger or sadness. With this work I want to change this preconceived idea and show the reality that I have experienced in an Africa of happiness.

I am dedicating this project to Omaru, Buba, Foula, Grizza, Ali and to all those who are undervalued and forgotten by our society.

DANIEL CASANOVAS

1. Child looking directly at the camera.
2. Woman sweeping the family yard with a bunch of dry plants.
3. Group of children in the area near the village, on a school trip organised to visit the local menhirs.
4. Children sitting on the porch of Can Dinka, the house where the NGO is based.
5. Child resting by a fountain after running from the village to the plot.
6. Children sitting on a wall in the centre of town, during a meeting between families.
7. Boy watching the arrival of *toubabs* (white men) with a curious expression.
8. Children writing the names of those present on a wall in the centre of the village.
9. Child sucking his thumb after eating a sweet (a piece of the sweet root of a plant).
10. Boy calling to the crowd, on a holiday when there is Senegalese wrestling (national sport).
11. Children playing and doing handstands, just before sunset.
12. Senegalese wrestling, the national sport, which brings together a crowd of spectators and fighters from outside the town.

13. People burning dry fields in preparation for the Senegalese wrestling in the coming days.
14. Impromptu party held to celebrate the arrival of *toubabs* (white men).
15. Girls watching the movements of NGO staff, in front of the local clinic.
16. Group of students who have just arrived at their class in the local primary school.
17. Children in a square in the centre of the village, peeling peanuts to roast and sell.
18. Woman in the centre of a circle, singing and showing her skill as a dancer, in an impromptu party after a women's meeting.
19. Child walking through the town with a group of friends.
20. Older men chatting in the shade of a tree, at a meeting in the centre of the town, just behind the recently constructed blue mosque.
21. Young boy wearing western clothes caring for his new-born son, at the entrance to the family home.
22. Boy working as an apprentice bicycle mechanic.
23. Three women from the same family going to water their plot before sunset.
24. Two women from the same family making ceramic pieces by hand, using mud, water, sand, stones and straw.
25. Man carrying out a transaction at a meeting, in the central square of the town.
26. Woman working with the seedlings on her plot.
27. Women chatting with their children, under a tree in the centre of the village.
28. Child sitting in a field, eating a piece of sweet root.
29. Sunset from the outskirts of the village.
30. Grandson of the maid at Can Dinka, the house where the NGO is based, one morning, while waiting for his grandmother to finish work.

.....

Daniel Casanovas i Bou was born in Salt 24 years ago. At an early age he had a camera and photographed everything he saw. Over the years this interest, which he has always enjoyed, has become his profession.

At secondary school, he developed an interest in photography, which led him to study audiovisuals and multimedia at the ERAM university school, where he opted for photography. This interest, along with his need to express himself artistically and his critical spirit, led him to create "Nparanpare" as his end-of-course project.

This debut project, undertaken just after he left university, was a breakthrough for him in the world of publications and exhibitions.

Casanovas is currently looking for new projects combining his work as a product photographer for the company García de Pou with freelance photography.

FRANÇAIS - DANIEL CASANOVAS, « NPARANPARE »

ALBERT PIÑEIRA I BROSEL

VICE-PRÉSIDENT DE LA DIPUTACIÓ DE GIRONA ET PRÉSIDENT DE LA COMMISSION D'INFORMATION DE LA CULTURE, DES NOUVELLES TECHNOLOGIES, DES SPORTS ET DU BIEN-ÊTRE

Nous nous trouvons face à un reportage photographique mettant en évidence l'importante valeur sociale de la photographie documentaire. « Nparanpare », nom donné par Daniel Casanovas pour cette exposition, rend hommage au pouvoir de l'image pour favoriser des changements sociaux. Il s'agit d'un travail photographique particulièrement réceptif qui amène les visiteurs à faire face clairement et directement à leur image pré-conçue du continent africain: il suscite de la confusion, crée des sentiments paradoxaux et, par conséquent, nous offre une nouvelle perspective liée à ce qui est bel et bien réel.

Le photographe a brillamment dépeint la vie quotidienne du petit village de Boulembou, situé en plein cœur de la savane sénégalaise, au moyen d'images explicites et pleines de lumière: en montrant les habitants de Boulembou dans leurs activités quotidiennes, travaillant la terre ou profitant de moments de loisirs entre amis ou en famille. L'ensemble du reportage est imprégné d'une subtile impression agréable qui donne du sens au nom évocateur de l'exposition, «Nparanpare», signifiant «oli» en soninké, la langue parlée à Boulembou.

Il s'agit là d'une façon tout à fait symbolique de souligner la vision positive de la réalité régnant en Afrique.

Celle-ci constitue la véritable contribution du vainqueur de la seizième édition du Prix Jeunes Photographes: dépendre l'humanité la plus élémentaire et donner aux visiteurs les outils nécessaires permettant de briser les stéréotypes et les encourager à avoir leur propre opinion. En définitive, au sein de l'œuvre de Daniel Casanovas, la qualité technique et de composition des bonnes photographies entrent en symbiose avec un travail documentaire impeccable et plein de sens, le récompensant à juste titre de ce prix.

Tristesse, pauvreté, guerre, ignorance, famine, cruauté, violence, tribalisme, analphabétisme... La vision de l'Afrique demeure encore et toujours conditionnée par les stéréotypes et les préjugés du monde occidental, qui méprise et sous-estime le mode de vie de ce continent.

Nparanpare signifie « beau », « joli » en soninké, la langue parlée dans le petit village de Boulembou. Ancré dans la tradition rurale et situé au cœur de la savane sénégalaise, à trente kilomètres de la Gambie et deux heures de route de la ville avec un supermarché la plus proche, le village mène une vie quotidienne heureuse. Il n'y a guère de surprise ou d'espérance, bien qu'aucun signe de tristesse ou de désolation ne soit perceptible non plus, mais plutôt une paisible ignorance qui fait le bonheur de ses habitants jour après jour.

Ce reportage photo prétend être une critique de la vision occidentale sur l'Afrique subsaharienne, une mise en garde indiquant que ce continent ne constitue pas un ensemble homogène ; qu'il n'y a pas de guerres, de la famine et de la tristesse. Le but de ce travail est d'essayer de changer cette idée reçue et révéler la réalité que j'ai connue, celle d'une Afrique du bonheur.

Je tiens à dédier ce projet à Omaru, Buba, Foula, Grizza, Ali ainsi qu'à toutes les personnes qui sont sous-estimées et oubliées par notre société.

DANIEL CASANOVAS

1. Garçon regardant directement l'objectif.
2. Femme balayant la cour familiale avec un bouquet de plantes séchées.
3. Groupe d'enfants aux alentours du village, au cours d'une excursion scolaire organisée pour visiter les menhirs de la région.
4. Enfants assis sur le porche de Can Dinka, la maison des ONG.
5. Garçon se reposant à un point d'eau après avoir couru du village au verger.
6. Enfants assis sur un mur dans le centre du village, lors d'une réunion familiale.
7. Garçon observant avec curiosité l'arrivée des *toubabs* (« hommes blancs »).
8. Enfants écrivant le nom des personnes présentes sur un mur du centre du village.
9. Garçon suçant son pouce après avoir mangé une friandise (un morceau de racine sucrée d'une plante).
10. Garçon attirant l'attention au cours d'une fête célébrant une lutte sénégalaise (sport national).
11. Enfants jouant et faisant des galipettes, juste avant le coucher du soleil.
12. Combat de lutte sénégalaise, le sport national, réunissant un grand nombre de spectateurs et de lutteurs provenant de l'extérieur du village.
13. Personnes brûlant les champs secs à l'occasion de la célébration d'une lutte sénégalaise les jours à venir.
14. Fête improvisée pour accueillir les *toubabs* (« hommes blancs »).
15. Filles guettant le moindre mouvement du personnel de l'ONG, en face de l'hôpital du village.
16. Groupe d'élèves venant juste d'arriver dans leur classe de l'école primaire du village.
17. Enfants sur une place du centre du village, enlevant la peau de cacahuètes pour les torrifier et les vendre plus tard.
18. Femme au centre d'un cercle, chantant et montrant ses qualités de danseuse, au cours d'une fête improvisée après une réunion de femmes.
19. Garçon se promenant avec un groupe d'amis dans le village.
20. Hommes âgés discutant à l'ombre d'un arbre, dans une salle de réunion dans le centre du village, juste derrière la mosquée bleue récemment construite.
21. Jeune garçon avec des vêtements occidentaux prenant soin de son fils, nouveau-né, à la porte du domaine familial.
22. Garçon travaillant d'apprenti mécanicien de vélos.
23. Trois femmes issues d'une même famille allant arroser leur parcelle de jardin avant le coucher du soleil.
24. Deux femmes issues de la même famille fabriquant artisanalement des pièces en céramique, à partir d'argile, d'eau, de sable, de pierres et de paille.
25. Homme concluant une transaction lors d'une réunion, sur la place centrale du village.
26. Femme cultivant sa parcelle de jardin.
27. Femmes discutant aux côtés de leurs enfants, sous un arbre dans le centre du village.

28. Garçon assis dans un champ, dégustant un morceau de racine sucrée.

29. Coucher du soleil au crépuscule, depuis l'extérieur du village.

30. Petit-fils de la domestique de Can Dinka, la maison des ONG, un matin, attendant que sa grand-mère termine sa journée de travail.

.....

Daniel Casanovas i Bou est né à Salt il y a 24 ans. Depuis son plus jeune âge, il possède un appareil photo et photographie tout ce qu'il voit. Au fil du temps, il s'est rendu compte que cette passion, qui l'a toujours accompagné, deviendrait un jour son travail.

Au cours de l'enseignement secondaire, il a commencé à s'intéresser à la photographie, l'amenant à entreprendre des études d'audiovisuel et de multimédia à l'université ERAM, où il a décidé d'opter pour la photographie en général. Cet intérêt, ainsi que son besoin de s'exprimer artistiquement et son esprit critique, l'a conduit à créer « Nparanpare » pour son projet de fin d'études.

Le projet, tout juste sorti de l'université, est devenu son *opera prima* (première œuvre), grâce à laquelle il a fait sa première apparition dans le monde des publications et des expositions.

À l'heure actuelle, Casanovas est à la recherche de nouveaux projets tout en conciliant son travail de photographe de produits pour l'entreprise García de Pou avec celui de photographe *freelance*.

Organització:

Diputació de Girona / INSPAI, Centre de la Imatge

Disseny i direcció de muntatge:

INSPAI, Centre de la Imatge / Mostra Comunicació, SL

Assessorament lingüístic:

Serveis Lingüístics de la Diputació de Girona

© D'aquesta edició: Diputació de Girona, 2018

© De les fotografies: l'autor

© Dels textos: els autors

Excepte en els casos expressament autoritzats per la llei, no s'autoritza la reproducció total o parcial dels continguts d'aquesta publicació. Les persones interessades a efectuar-ne reproduccions o a explotar-ne els textos i les imatges han d'obtenir l'autorització prèvia dels titulars del *copyright*.

Impressió:

Gràfiques Agustí

Dipòsit legal:

Gi 302-2018